

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrорvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimiè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De benedictione in sine Missæ, & Euangeliō S. Ioannis. XII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40214

cc. Ite missa est. quod quidam docuere. let, & debet, Ite missa est; quia populum alloquitur: sed in cornu Epistola, & sine genuflexione.

De benedictione in fine Missæ, & Euangelio sancti Ioannis. XII.

ⁱ **D**icto Ite missa est, vel, Benedicamus Domino, ut suprà, Celebrans ante medium Altaris stans iunctis manibus super eo, & capite inclinato, dicit secretò, ^t Placeat tibi sancta Trinitas, &c. quo dicto, extensis manibus hinc inde super Altare positis, ipsum in medio osculatur: tum erigens se, adhuc stans versus illud, eleuat ad calum oculos & manus, quas extendit, & iungit, caputq. Crucis inclinans, dicit voce intelligibili, ^x Benedicat vos omnipotens Deus, & iunctis manibus, ac demissis ad terram oculis, vertens se ad populum à sinistro latere ad dextrum, extensa manu dextra, iunctisq. digitis, & manu sinistra infra pectus posita, ^y semel benedicit populo, dicens, Pater, & Filius, + & Spiritus sanctus. ^{R.} Amen. & circulum perficiens accedit ad cornu Euangeli, ubi dicto, Dominus vobiscum, & ^{R.} Et cum spiritu tuo, pollice dextro signans primum signo crucis Altare seu librum in principio Euangeli, deinde frons os, & pectus, dicit, Initium sancti Euangeli secundum Ioannem, vel, Sequentia sancti Euangeli, ut dictum est in Rubricis generalibus, & ^{R.} Gloria tibi Domine, iunctis manibus legit Euangelium, In principio, vel altitud, ut conuenit. Cùm dicit, ^a Et verbum caro factum est, genuflectit versus cornu Euangeli, & surgens prosequitur ut prius: quo finito, minister stans à parte Epistole respondet, Deo gratias.

^t Placeat tibi sancta Trinitas.] Hanc Orationem habet Microl. cap. 22. sed post datam benedictionem populo; qui ritus à Durando cap. 59. tamquam adhuc usitatus commendatur. Sed noua Oratione decet prius petere à Deo efficaciam proximæ futuræ benedictionis; quod nos facimus.

^u Osculatur.] Habet Microl. c. 22. osculum Altaris, sed ante Placeat; Durandus vero cap. 59. finito Placeat. Missa enim incipit ab osculo Altaris, & finire debet cum eodem osculo.

Decies igitur in Missa Sacerdos osculatur Altare, si pacem dat astan-

tibus; alioquin nouies. Quis non videat in hoc numero mysterium?

Item iungit manus super Altare septies, ut benè numeranti patet: & eleuat oculos in cælum nouies, inclusa benedictione ad populum, de qua mox dicemus.

^x Benedicat vos omnipotens Deus, &c.] Indicat Liturgia citata S. Petri hanc benedictionem. de eadem Amalar. lib. 3. cap. 36. videtur loqui, sed vere de Oratione post Communionem loquitur ille, quain collocat ante versum Ite missa est; & sequentii capite vocat vteriore vltimam benedictionem.

ditionem eam Orationem, quæ in Quadragesima dicitur super populum humiliatum Deo. *Microl. autem cap. 22.* apertè de hac benedictione populi enarrat, *citato sancto Hieronymo ad Rusticum Narbonen. Episcopum*, qui de Romana consuetudine testatur, quod Sacerdos benedicat populo. vide *citatos Can. hac de resuprà 1. part. tit. 13. num. 2. pag. 46.* Docet *Innoc. III. lib. 6. cap. 14.* per verbum oris & signum Crucis hanc fieri, tum in nomine Trinitatis. Tradit *Iisd. lib. 2. de Eccles. Offic. cap. 17.* originem habere à Moysè *Num. 6. Sic benedices populum meum, & benedic am illos: Benedic te Dominus, &c.* vbi trina est à Trinitate periodus benedictionis. Eleuatio denique manuum ad benedicendum habetur *Ecclesiasti ci 50. ex Iansenio ibidem, & à Christo ascende nte, Luc. ult.*

y Semel.] Vnicum producitur signum Crucis, semelque benedicuntur, ad differentiam Episcopi, qui ter benedit. Quod si ante se & à tergo circumstantes habeat, puta Clerum in Choro, seu Moniales, & populum ante Altare; nihilominus tamen semel tantum benedicere debet, manu conuersa ad eos qui sunt ante Altare, intentione directa ad omnes. idemque fiat infrà, quando Prælatus est in medio Cappellæ, vt tantum astantes à latere Euangelij actu benedicat.

Sacerdos igitur, qui inuitauit populum ad benedicendum Deo ijs verbis, *Benedicamus Domino, vel certè prouocauit astantes ad agendas Deo gratias* (quæ verba semper dicuntur nomine populi) optat, & precatur à Deo eidem populo benedici. Communis autem laicorum usus est, vt ad hanc benedictionem manu sibi pingant Crucem à

fronte ad pectus: quod laudatur à *Durando lib. 5. cap. 2.* & placet (quidquid alij dicant) vt initio & in fine Missæ eluceat signum Crucis, quod in omni negotio est opportunum, *ex Cyrillo Ierosolymitano Catech. 4.*

z Circulum perficiens,] Eo namque modo breuiori via transit ad illud cornu, in quo legitur ultimum Euangeliū; quod legitur ijsdem ritibus quibus primum Euangeliū post Epistolam osculo excepto in fine; tum verò etiam omnes circumstantes integrè benedit hoc circulo.

a Et Verbum caro factum est, genu flectit.] Tum vt adoret Incarnationis mysterium; tum vt exemplo Filij Dei humiliet semetipsum. Vide supra tit. 13. pag. 46.

Si libro non utatur Sacerdos, neque folio, in quo scriptum sit Euangeliū sancti Ioannis, signet Altare: quod usitatum fuisse apud eos qui hoc Euangeliū in fine Missæ volebant legere, scribit *Durand. lib. 4. cap. 24.* Quod si utatur libro, aut folio, signet in eo initium Euangeliū, & eo casu (præsertim si Euangeliū est aliud à communi) Minister deferat librum cum cussino ad cornu Euangeliū, dum Celebrans dicit, *Placeat, eo planè modo quo dictum est de primo Euangilio.* Dicitur in fine *Deo gratias*, vt actione gratiarum tamquam sigillo Liturgia sit obsignata, & ad differentiam primi Euangeliū, quod prædicationem Christi significat, ultimum autem Apostolorum prædicationem, *ex Ruiz in suo Cerimoniali.*

Non osculatur Sacerdos Euangeliū, sicuti nec antè petit benedictionem, nec aliam solemnitatem adhibet: vnde etiam in Missa solemnii secretò legitur, quod adnotauit *Petrus Lopez de*

de Rijm Missæ, & rectè. Si usus est libro, eum claudit manu dextra, ita ut pars aperta libri respiciat cornu Euangelij, non Calicem. Nullum autem est mysterium in libro clauso; sed attenditur tantum decentior gestus claudentis dextræ, tam in hoc loco quam in superiori, ante benedictionem.

2. *Si Celebrans in Altari vertit faciem ad populum, non vertit se, sed stans ut erat, benedit populo, ut suprà, in medio Altaris: deinde accedit ad cornu Euangely, & dicit Euangelium sancti Ioannis.*

Quando nempe Altare est ad Orientem versus populum. de quo suprà tit. 5. num. 3.

3. *Si celebravit coram Summo Pontifice, Cardinale, & Legato Sedis Apostolice, vel Patriarcha, Archiepiscopo, & Episcopo in prouincia, ciuitate, vel diæcesi sua existente, Celebrans dicto Placeat tibi sancta Trinitas, &c. dicit, Benedicat vos omnipotens Deus, & conuertens se ad Summum Pontificem genuflexus, ad Cardinalem verò, & Legatum, vel alium ex supradictis Prælatis, capite inclinato quasi licentiam benedicendi petens prosequitur, Pater, & Filius, & Spiritus sanctus, benedicens astantes à parte ubi non adest Pontifex, Cardinalis, Legatus, aut Prælatus predicti. Si autem celebrauit coram Patriarcha, Archiepiscopo, & Episcopo, extra eorum prouinciam, ciuitatem, vel diæcesim constitutis, eis absque alio respectu, ut ceteris qui intersunt, more consueto benedit.*

b *Et Legato.] Et pro vel, ut in hac eadem Rubrica, Archiepiscopo & Episcopo, id est, vel Episcopo.*

c *Quasi licentiam.] Notat Microl. c. 21. ex Leone, & Gelasio, qui Sacerdotibus benedictionem Episcopo præ-*

fente interdicunt. vult autē cap. 22. inclinari Sacerdotem cū populo versus Episcopum, pro ultima benedictione. Regula ergo sit, Confessio, osculum Euangelij, & benedictio, se inuicem consequuntur, respectu Prælatorum.

4. *Si autem celebrauit pro Defunctis, dicto Placeat tibi sancta Trinitas, ut suprà, & osculato Altari accedit ad cornu Euangely, & dicit Euangelium S. Ioannis, a pretermissa benedictione, que in Missis De functorum non datur.*

d *Pretermissa benedictione.] Ita Durand. lib. 4. cap. 51. quia solemnitatem habet benedictio.*

5. *Finito Euangilio in fine Missæ, si celebravit coram Summo Pontifice, Cardinale & legato Sedi Apostolica, vel Patriarcha, Archiepiscopo,*

Z. &

& Episcopo, conuerit se ad illum coram quo ex predictis celebravit,
& e' facit reuerentiam conuenientem. Si non celebravit coram ali-
quo predictorum, huiusmodi reuerentiam pretermittit.

e Facit reuerentiam.] Vult Duran-
dus lib. 4. cap. 59. ut exutus vestibus
Sacerdotalibus adeat Episcopum, &
genuflexus manum eius osculetur; sed

ratione vestium, quas adhuc habet, so-
li Papæ, & non alijs, genuflectit, neque
manum osculatur. Minister quoque
debitam facit reuerentiam.

6 Quibus omnibus absolutis, f extinguuntur per ministrum candelæ: in-
teriorim Sacerdos & accipit sinistra Calicem, dextram ponens super Bur-
sam, ne aliquid cadat, descendit ante insimum gradum Altaris; & ibi
in medio vertens se ad illud, b caput inclinat, vel, si in eo est Taber-
naculum sanctissimi Sacramenti, genuflectit, & facta reuerentia, ac-
cipit birretum à ministro, caput cooperit, ac precedente eodem mini-
stro, eodem modo quo venerat, redit ad Sacrarium, interim dicens
Antiphonam, i Trium puerorum, & Canticum Benedicite. Si vero
dimissurus sit paramenta apud Altare ubi celebravit, finito Euange-
lio predicto, ibidem¹ illis se exuit, & dicit Antiphonam, Trium pue-
rorum, cum Cantico, & alijs Orationibus, ut suo loco ponuntur.

Hæc Rubrica habetur in recognito
Missali, licet fuerit rātūm edita in vlti-
mo Missali Vaticano anni M.D.C.I.X.
quam idèo retinendam esse omnino,
decrevit sacra Rituum Congregatio
die 28. Augusti 1627.

f Extinguuntur candele.] Primo
in cornu Euangelij, deinde in cornu
Epistola, ut statim minister possit
Missale accipere cum birrete Sacer-
dotis: sed neque tamen debent extin-
gui, antequam finitum fuerit totum
vltimum Euangelium.

g Accipit sinistra Calicem.] Reu-
luta super eum decenter anteriori par-
te veli.

h Caput inclinat.] Hoc est apertum,
sicut initio Missæ in eodem loco ve-
neratus est Altare & Crucem capite
discoeperto. eadem enim est ratio, &
debet, ut ubi depositus, ibi etiam reci-

piat birretum. Quod autem hic dici-
tur, & facta reuerentia, non aliam de-
nouo intellige, quam capitis inclina-
tionem, seu genuflexionem, de qua
proximè dictum fuit. neque enim du-
plex fit reuerentia, quod perperam
nonnullus scripsit.

i Trium puerorum, & Canticum.]
Debent dici etiam post Missam De-
functorum tum Hymnus trium pue-
rorum, tum Psalmus, Laudate Domi-
num in sanctis eius, cum Antiphona,
& ea duplicata, quando, ut suprà di-
ctum est, Antiphona Ne reminiscaris
duplicatur: & Hymnus quidem dici-
tur, ex Concil. Toletano IV. c. 13. ubi
hoc iubetur sub pena excommunica-
tionis, ex Radulpho Propos. 23. quæ ta-
men hodie non ligat; Psalmus autem,
ex Microl. cap. 22. qui & addit Ver-
sus sequentes, Confiteantur, &c. cum
vnica

vnica Oratione, Deus qui tribus, &c. quam puto à Sacerdote recitari post celebrationem, eadem ratione qua eadem dicitur in Sabbatis Quatuor Temporum ante Sacerdotum consecrationem, ex Rupert. lib. 3. cap. 10. vt scilicet vincatur ab eis flamma vitiorum, & per fornacem illæsi transcant Sacerdotes memores sui muneris, & suæ consecrationis. In Missali M. S. Vatican. Volum. 4743. habetur hæc eadem Oratio cum altera, Aetiones. Radulph. loco cit. duas legit.

Tertiam de S. Laurentio ego legi in Missali M. S. Vatican. Volum. 3808. Ⓛ 4771. scriptis ante 360. annos. fortasse addita est, quia ille Romæ Patronus est, post SS. Apostolorum Petrum & Paulum, Apostolorum suppar, ex sancto Maximo Serm. 1. de codem S. Laurentio; vel quia tanti Sacrificij inter Latinos fuit minister egregius S. Sixti Archidiaconus; vel quia concordat cum prima Oratione, ad impetrandum gratiam contra flamas vi. iorum. Impressa legitur in Missali edito Venetis 1499. & deinceps in alijs Missalibus; non tamen tunc temporis vbi que recepta fuit, cùm non legatur in Sacerdotali Rom. edito 1567.

7 In Missa solemni Celebrans eadem voce & modo quo in Missa priuatissimis, semel tantum benedit populo, nisi sit Episcopus: & dicto Evangelio secundum Ioannem, vel alio ut supra, ^m ministrante Subdiacono librum, si opus est, ⁿ discedit cum ministro ordine & modo quo venerat.

Ad Benedictionem Celebrantis, Ministri æqualiter distantes supra secundum gradum, Diaconus à dextris Subdiaconi, genuflectant versus Altare, eadem ratione, qua post Epistolam & ante Euangelium genuflexi benedictionem receperunt ab eodem Celebra-

1 His se exxit.] Ordine retrogrado quo se induit; nimis prius Stolam exuat quam Manipulum; & quæ à principio osculatus est, nunc eadem exuendo se osculetur in medio, Stolam, Manipulum, & Amictum.

Neque omittat in Sacristia debitam reverentiam imagini, eodem modo quo ante Missam est dictum.

Lauet etiam manus, vt de quibusdam cum laude narrat Durand. lib. 1. cap. 55. non quod quidquam immundum ex ipso contactu Sacramenti contraxerit, sed vt potius suam commemoret indignitatem, qui se indicat tantis Sacrementis celebrandis indignum, iuxta illud Lucae 17. Cùm hec omnia feceritis, dicite, Serui iniusti sumus.

Ablutionis autem aqua debet in locum mundum diffundi honestè, vt altitudo Sacramenti reverenter honoretur, Innocen. III. lib. 6. cap. 8. vbi de ablutione manuum Episcopi scribit post sumptionem Eucharistie. Quo loco non possum non laudare Regulares illos, qui in Sacristia duo manutergia distinctæ habere solent; alterum ad abstergendas Sacerdotum manus ante Missam, alterum post Missam.

brante, ut supra dictum est, nisi sint Canonici; & manu pingant sibi Crucem à fronte ad pectus, vt solent laici: nam quamvis post Epistolam, & ante Euangeliū, ad Sacerdotis benedictionem id non faciat, impediti à libro quem tunc manibus tenent; hoc loco

tamen se signare debent ob rationem allatam suprà num. 1. Ceteri quoque inferiores ministri genuflexi manent usque ad finem benedictionis.

In Ministrante Subdiacono libram.] Quem desert eo modo quo dictum est suprà post Epistolam. Diaconus autem stat quasi medius inter Celebrantem & Subdiaconum, aliquando post Celebrantem, ne impeditur à lectione. Ad, *Et Verbum caro factum*

8 Episcopus autem ter benedic populo, etiam in Missis priuatis, ut in Pontificali & Ceremoniali habetur.

Auctor Benedictionis Episcopalis in Missa fuit Martialis Apostolorum discipulus, ex magisterio Apostolatus, Radulph. Propos. 23. sed dabatur tantum ante Communionem. Solus autem Papa finita Missa eam dabat, ex eodem Radulpho ibid. abrogata verò est illa ante Communionem, & nunc ex Innocentio III. lib. 6. cap. 14. datur ab omnibus ultimo loco; nimis tamen

per verba, *Sit nomen Domini, &c. ex Durando cap. 59.* quia teste, *ibidem,* bis dabant aliqui Episcopi benedictionem solemnem, semel ante *Agnus Dei,* & iterum in fine Missæ; quos ille ipse monuit, ne in fine benedicerent. Ritus autem & modus benedictionis huius Episcopalis habetur fusè in *Ceremonia Episcop. lib. 1. cap. 25.* non amplius in Pontificali.

De his quæ omittuntur in Missa pro Defunctis. XIII.

IN Missa pro Defunctis ante confessionem non dicitur Psalmus, Iudicame Deus: sed pronuntiata Antiphona, Introibo ad Altare Dei, & responso à ministro, Ad Deum qui Letificat, &c. dicitur ¶. Adiutorium nostrum, & Confessio, cum reliquis ut suprà. Cum Celebras ad Altare incipit Introitum, & non signat se, sed manu dextra extensa, facit signum Crucis super librum, quasi aliquem benedicens. ¶ Non dicitur Gloria Patri, sed post Psalmum repetitur, Requiem eternam. nec dicitur Gloria in excelsis, nec Alleluia, nec Iube Domine benedicere, nec Dominus sit in corde meo, nec osculatur librum in fine. Non dicitur Credo, non benedicitur aqua in Calicem fundenda, dicitur tamen Oratio, Deus qui humana substātia, &c. Cum lauat manus, in fine Psalmi, Lauabo inter innocentēs, non dicitur Gloria Patri. Ad Agnus Dei non dicitur, Miserere nobis, cuius loco dicitur, Dona eis requiem, nec tertio, Dona nobis pacem, cuius loco dicitur, Dona eis requiem sempiternam, neque percutitur peccatus. Non dicitur prima Oratio